

4.500 persones en un 25 d'Abril unitari

Xàtiva, capital reivindicativa

Després de nou anys sense una convocatòria unitària aquest 25 d'Abril ha tornat a celebrar-se un aplec que va reunir els valencians a Xàtiva per tal de reivindicar el seus drets, la seua sobirania, la seua nació.

La convocatòria va partir del Bloc d'Estudiants Agermanats, sindicat nacionalista, majoritari a la Universitat de València. A aquesta convocatòria es van anar unint a poc a poc diverses organitzacions de tota mena, sindicats, partits i associacions culturals fins a aglutinar bona part de les associacions que, d'una manera o una altra estan implicades en la reivindicació dels drets nacionals dels valencians.

El dia va eixir clar i ja de bon matí sovintejaven als carrers les senyeres, les pancartes i les consignes. Un bon nombre de joves, provinents del BEA i d'altres associacions juvenils, havien acampat tot el cap de setmana per tal de captar millor l'ambient i de fruitar del concert de blues amb què els va obsequiar l'Ajuntament a la plaça de Bous la nit de divendres. Així doncs, cap a les cinc, i prop del monument als maulets, va anar aplegant-se la gent per tal de començar la manifestació.

El pol.len primaveral i la calor no eren gaire propicis però es van suportar estoiçament i, sobretot amb bon humor. "País Valencià, països tropicals!", cridava Revolta. La manifestació l'obrien xiquets, símbol inequívoc del que ha de ser el futur del País Valencià. Del futur i la joventut parlà Ximo Bosch, vice-rector d'estudiants de la Universitat de València i principal promotor dins del BEA de l'aplec: "Nosaltres som una generació jove que no està tan cremada i que pot recuperar la data del 25 d'Abril sense recordar la decepció que va significar la transició i l'aprovació d'aquest estatut". Els xiquets deixaven pas a les 4.500 persones que participaren a la manifestació i a la pancarta que portava el lema "per la sobirania nacional". La pancarta era portada, entre altres, per ximo Bosch, del BEA, Francesc Ferrandis, del PVN, Gumer Pardo i Glòria Marcos,

d'EUPV, Miquel García, de Revolta, i Oto Luque i Vicent Àlvarez, de la UPV. Altres personalitats destacades que participaren van ser el rector de la Universitat de València, Ramon Lapiedra, el secretari general de la UPV, Pere Mayor, el secretari general de CCOO Antonio Montalbán o els diputats d'Esquerra Unida Albert Taberner i Pasqual Mollà, que van aprofitar l'aplec per tal de preparar la vaga general a la qual donen suport. La figura més cridanera, però, va ser sens dubte la d'Àngel Colom, líder d'ERC que va anar a Xàtiva per tal de

donar suport a la branca d'ERC recentment creada al País Valencià. Entre els lemes més corejats es trobaven "Espanya no m'apanya", "PSOE i PP botiflers" o "Lizondo ¿per a què? per a res". Grups com el MDT, Jove Germania o "Desemmascarem el 92" donaven un color jove a la concentració.

La manifestació transcorregué sense incidents, amb bon humor fins a la plaça de bous on es va llegir el manifest "Per la sobirania nacional". Aquest manifest parlava de les evidents mancances del poble valencià, perjudicat per la "política

sucursalista de l'estat espanyol", "exemples d'aquesta política sucursalista són la castellanització dels mitjans de comunicació (en especial Canal 9), la falta d'un impuls decidit a l'ensenyament en valencià o l'ambigüitat (...) del PSOE respecte a la catalanitat de la nostra llengua". El manifest rebutjava radicalment les darreres reunions feixistes tingudes a València i feia menció de la precària situació laboral de treballadors i treballadores valencianes o la degradació del medi ambient "amb una contaminació cada vegada major de la terra i la mar, o la inquietant presència de la central nuclear de Cofrents". Tot i haver convocat un homenatge a Joan Fuster l'escriptor de Sueca no hi va aparèixer.

La plaça de Bous era una festa. Al Tall va obrir les actuacions amb un repertori que incloïa des del quasi mític "Tio Canya" fins a les cançons arreplegades en el seu darrer disc *Xavier el Coixo*, com la marxa mora que dóna nom al disc o una selecció de peces tradicionals mediterrànies i valencianes. La mala qualitat de so de la plaça no va impedir el gaudi dels meticulosos arranjaments de les cançons del veterà grup valencià. Fins a quaranta canals utilitzen en el seu darrer muntatge.

Molt més senzilla i calmosa va ser l'actuació de Maria del Mar Bonet, qui va acudir-hi amb un guitarrista per tot acompanyament però que va omplir la plaça amb la seua veu incomparable. Un repertori més aviat tranquil va ser la transició cap a Urbàlia Rurana. Aquest grup valencià de folk va tancar els actes amb un espectacle ple de festa i ball. Polques, valsets, músiques balcàniques i, fins i tot, *go-gos*, configuraren un final de gran qualitat, ple d'alegria i amb una participació del públic juvenil, majoritari a l'arena, que va recuperar el seus arrels al seu ritme.

Catalunya Lliure no va participar en la convocatòria unitària, però va fer un acte al matí en homenatge als maulets. A la vesprada, finalment, va incorporar-se a la manifestació.

Un 25 d'Abril a penes enterbolit per un petit incident "coses de xiquets", segons un dels participants, amb un grup de joves d'ideologia indeterminada que van intentar provocar els assistents a l'acte a l'eixida del concert amb crits de "Putà Barça, puta Catalunya". Un 25 d'Abril que recupera una tradició netament valenciana amb una celebració unitària. El camí és obert, l'any que ve ens tornarem a veure en un nou aplec.

Xavier Mínguez

